

بولتن شماره ۱۳ هیئت امنای خدمات جهانی پاره ای از نظرات در خصوص رابطه ما با الکی های گمنام

این مقاله توسط هیئت امنای خدمات جهانی در نوامبر ۱۹۸۵ در پاسخ به نیازهای انجمن تهیه شد و طی کنفرانس سال ۱۹۹۶-۱۹۹۵ بازبینی گردید.

این سؤال که NA چگونه با دیگر انجمن‌ها و سازمان‌ها ارتباط برقرار می‌کند چیزی است که می‌تواند در انجمن ما بحث برانگیز شود. علیرغم این واقعیت که ما یک خط مشی اعلام شده بر مبنای "همکاری نه وابستگی" با سازمان‌های خارجی داریم، اما همچنان سردرگمی در بعضی موارد باقی است. یکی از این موارد حساس ارتباط ما با انجمن الکی های گمنام است. نامه هایی توسط هیئت امنای دریافت شده که سؤالات گوناگونی راجع به این ارتباط دارد.

NA از الکی های گمنام الگوبرداری شده است. تقریباً هر جامعه NA که وجود دارد در سال‌های اولیه شکل گیری خود تا حدی متکی به AA بوده است. رابطه ما با آن انجمن طی سال‌های طولانی، واقعی و پویا بوده است. انجمن ما از آشفتگی داخلی سر بر آورد که نمی‌دانست با معتادانی که به جلسات آن مراجعه می‌کنند چه بکند. در اینجا ما برای بعضی از دیدگاه‌هایمان در ارتباط با رابطه فعلی ما با AA به ریشه‌های خود نگاه خواهیم کرد.

بیل دبلیو، یکی از مؤسسان AA، اغلب می‌گفت که یکی از بزرگترین نقاط قوت AA تمرکز تک بُعدی آن بر یک چیز و تنها یک چیز است. با محدود کردن هدف اصلی خود به رساندن پیام به الکی‌ها، و اجتناب کردن از تمام فعالیت‌های دیگر، AA قادر است آن یک کار را به بهترین شکل ممکن انجام دهد. فضای همذات پنداری توسط خلوص تمرکز حفظ می‌شود، و به الکی‌ها کمک می‌کند.

از همان روزهای اول، AA با یک مشکل گیج کننده روبرو بود که "با معتادان به مؤادمخدر چه کار کند؟ ما می‌خواهیم تمرکزمان را بر روی الکل حفظ کنیم تا الکی‌ها پیام را بشنوند، اما این معتادهایی که به اینجا می‌آیند راجع به مؤادمخدر حرف می‌زنند و ناخواسته فضای همسانی ما را تضعیف می‌کنند." در آن زمان، قدم‌ها نوشته شده بود، و همینطور کتاب بزرگ - پس چه کار می‌بایست کرد، دوباره آنها را نوشت؟ یا اجازه داد تا فضای همذات پنداری تیره و تار شود، تا در نتیجه هیچ کس احساس تعلق نکند؟ و این افراد در حال مرگ را به خیابان برگردانند؟ این مشکل بزرگی برای AA بود.

وقتی نهایتاً آنها مشکل را به دقت بررسی کردند و به موضع‌گیری در نشریات‌شان رجوع کردند، راه حلی به دست آوردند که حامل خرد جمعی و عقل سلیم بود. آنها به حمایت خود در شکل و روح "همکاری، نه وابستگی" متعهد شدند. این راه حل دوراندیشانه برای یک مسئله دشوار، راه را برای توسعه انجمن NA هموار کرد.

اما هنوز، مشکلی که آنها آرزو می‌کردند از آن اجتناب کنند، باید توسط هر گروهی که سعی داشت از برنامه بهبودی AA جهت کمک به معتادان به مؤادمخدر استفاده کند، مورد توجه قرار می‌گرفت. اگر بگذاریم معتادان مختلف همه در جلسات AA شرکت کنند، چگونه می‌توانیم فضای همذات پنداری که برای تسلیم و بهبودی بسیار ضروری است را بدست آوریم؟ آیا فردی با مشکل هروئین می‌تواند با

شخصی که مشکل الکل یا ماری جوانا یا و آلیوم دارد ارتباط بگیرید؟ چگونه به اتحادی که سنت یک می گوید برای بهبودی ضروریست دست یافت؟ انجمن ما یک مسئله بگرنج را به ارث برد. برای دیدگاهی در مورد چگونگی برخورد ما با این مسئله بگرنج، لازمست یک نگاه دیگر به تاریخچه AA داشته باشیم. چیز دیگری که بیل دبلیو مکرراً راجع به آن نوشته و گفته چیزی بود که او آن را "ضربه نهایی" AA می نامید - یعنی جمله بندی قدم سوم و قدم یازدهم. مسئله روحانیت در مقابل مذهب برای آنها به همان اندازه گیج کننده بود که اتحاد برای ما. درباره کلمه "خدا" بیل دوست داشت که بعد از لغت "خدا" با افزودن عبارت ساده "بدانگونه که او را درک کردیم" به تمام بحثها خاتمه دهد. موضوعی که ظرفیت و قدرت تجزیه و نابودی AA را داشت، با اضافه کردن همین جمله ساده تبدیل به سنگ زیر بنای برنامه شد.

بنیان گذاران NA که قدمها را اقتباس کردند نیز به یک "ضربه نهایی" که به همان اندازه اهمیت داشت، دست پیدا کردند. آنها به جای تبدیل قدم اول با یک روش منطقی که بگویند ("ما اقرار کردیم که در برابر مواد مخدر عاجز بودیم...")، یک تغییر اساسی را در آن قدم انجام دادند. آنها نوشتند، "ما اقرار کردیم که در برابر اعتیادمان عاجز بودیم..." "مواد مخدر گروه متنوعی از مواد هستند که مصرف هر کدام از آنها فقط نشانه و عارضه بیماری ما است. اگر معتادان گرد هم آمده و بر مواد مخدر تمرکز کنند، معمولاً بر روی تفاوت هایشان نیز تمرکز خواهند کرد، زیرا هر یک از ما ماده ای متفاوت یا ترکیبی از مواد را مصرف کرده ایم. تنها چیزی که در همه ما مشترک است بیماری اعتیاد است. با همین تغییر یک عبارت، پایه و اساس انجمن NA گذاشته شد.

قدم یک تمرکز ما را بر یک چیز معطوف می کند: اعتیاد ما. جمله بندی قدم یک همچنین تمرکز ما را از روی دلایل عجزمان برمی دارد و بر روی خود بیماری قرار می دهد. عبارت "عاجز در برابر یک مواد مخدر" برای اغلب ما در بهبودی آنقدر وسیع و گویا نیست - وسوسه مصرف از بین رفته - اما "عجز در برابر بیماری مان" به همان اندازه برای تازه واردان صدق می کند که برای اعضای قدیمی. هر زمان که در برنامه بهبودی مان دچار از خود-خشنودی شویم، بیماری ما مجدداً شروع به ظاهر شدن می کند و آشفتگی در افکار و احساسات ما ایجاد می شود. این روند هیچ ربطی به "مواد انتخابی" ما ندارد. ما با به کارگیری اصول روحانی مان در برابر لغزش و مصرف مجدد مواد مخدر از خود مراقبت می کنیم. قدم یک ما بدون در نظر گرفتن مواد انتخابی و طول مدت پاکی کاربرد دارد. توسط این "ضربه نهایی" به عنوان پایه و اساس، NA به شکل یک سازمان جهانی با تمرکز مشخص بر اعتیاد شروع به شکوفا شدن کرد.

هر جامعه NA در درک از اصول خود (بخصوص از قدم یک) به بلوغ می رسد، که باعث می شود یک واقعیت جالب نمایان گردد. دیدگاه AA با زبان الکل محور، و رویکرد NA، با نیاز واضح به تغییر تمرکز از روی یک ماده مخدر خاص، باهم به خوبی ادغام نمی شوند. وقتی بخواهیم آنها را ادغام کنیم، متوجه همان مشکلی می شویم که AA در تمام مدت با ما داشت! وقتی اعضای ما خود را به عنوان "معتاد و الکلی" معرفی می کنند یا راجع به "هوشیاری" و "پاک و هوشیار" زیستن صحبت می کنند، شفافیت پیام NA تیره و تار می گردد. اشاره و مفهومی که در این زبان هست آن است که دو بیماری متفاوت وجود دارد، که یک ماده مخدر جدا از آن دیگری است، بنابراین وقتی در مورد اعتیاد بحث و گفتگو کنیم به مجموعه ای از اصطلاحات جداگانه نیاز خواهیم داشت. در نگاه اول این چیز کوچکی به نظر می آید، اما تجربه ما به وضوح نشان می دهد که با این سردرگمی معنای ظریف تأثیر کامل پیام NA فلج و زمین گیر می شود.

مشخص است که هویت مشترک ما، اتحاد ما، و تسلیم کامل ما به عنوان معتاد بستگی به درک روشنی از اساسی ترین اصول مان دارد، یعنی اینکه: ما در برابر یک بیماری که با مصرف هر نوع ماده

مخدري به گونه‌اي پيشرونده وخيم‌تر مي‌شود عاجزيم. مهم نيست وقتيکه وارد شديد مواد مصرفي و اصلي ما چه بوده است. مصرف هر نوع ماده مخدري بيماري ما را دوباره از نو فعال مي‌کند. ما به وسيله به اجراء در آوردن دوازده قدم از بيماري اعتياد بهبود مي‌يابيم. قدم‌هاي ما براي رساندن شفاف اين پيام با جملات منحصر به فردي بيان شده‌اند، بنابر اين زبان بهبودي ما بايد با قدم‌هايمان سازگار بوده و همخواني داشته باشد. ما نمي‌توانيم اين اصول بنيادي را با اصول انجمن والدمان در آميزيم.

هر دو انجمن سنت ششم را به اين دليل دارند: تا هر يك از هدف اصلي خود منحرف نشوند. يك انجمن دوازده قدمي نياز دارد تا بر روي يك چيز و فقط يك چيز تمرکز کند، به طوري که آن يك کار را به نحو فوق العاده خوبي انجام دهد. لذا لازم است هر انجمن دوازده قدمي جدا و به تنهائي، و بدون وابستگي به هر چيز ديگري باشد. در ذات ما به عنوان يك انجمن است که جدا باشيم، احساس جدا بودن بکنيم و از مجموعه اصطلاحات بهبودي جداگانه‌اي استفاده کنيم، چرا که هر کدام از ما يك هدف اصلي جداگانه، و منحصر به فرد داريم. تمرکز AA بر روي الکل است، و ما بايد حق تمام و کمال آن انجمن براي پاييند بودن به سنت‌هاي خويش و حفاظت از آن را محترم بشاريم. اگر ما نمي‌توانيم از زبان خاص ايشان را استفاده کنيم، نبايد به جلسات آنها برويم و آن فضا را تضعيف کنيم. به همين شکل، ما اعضاي NA بايد به هدف اصلي خودمان احترام گذاشته و در جلسات NA خودمان را صرفاً به عنوان معتاد معرفي کنيم، تا به طريقي مشارکت کنيم که شفافيت پياممان حفظ شود.

يك نگاه معمولي، و گذرا به موفقيت AA در رساندن پيام به الكل‌ها در طي ساليان، براي ما روشن مي‌کند که برنامه ايشان برنامه‌اي موفق است. نشرياتشان، ساختار خدماتي‌شان، كيفيت بهبودي اعضاي‌شان، تعداد زيادشان، و لذت بردن از احترامی که جامعه براي‌شان قائل است همگي به اندازه کافي گوياء هستند. اعضاي ما نبايد با اتخاذ حالت "ما بهتر از آنها هستيم" ما را شرمنده کنند. اين فقط مي‌تواند نتيجه عکس داشته باشد.

به عنوان يك انجمن، ما بايد با عدم اصرار لجوجانه و افراطي بر سر مسائل به تلاش خود براي حرکت به جلو ادامه دهيم. آن دسته از اعضاي ما که ناخواسته با بکارگيري لغاتي مانند "هوشياري"، "الکلي"، "پاک و هوشياري"، "عملي" و غيره، باعث کدر شدن پيام NA مي‌شوند، مي‌توانند با معرفي خود صرفاً به عنوان معتاد، و استفاده از کلمات "پاک"، "مدت پاکی" و "بهبودی" که به ماده بخصوصي اشاره ندارد به ما کمک کنند. ما همگي مي‌توانيم با فقط اشاره کردن به نشريات خودمان در جلسات کمک کنيم، تا از هرگونه تأييد يا وابستگي ضمنی اجتناب شود. اصول ما مستقل سر جای خودش است. به خاطر توسعه به عنوان يك انجمن و بهبودي شخصي اعضاي‌مان، رويکرد ما به مشکل اعتياد بايد از طريق محتوای آنچه در جلسات مي‌گوئيم و انجام مي‌دهيم با شفافيت بدرخشد.

آن بخش از اعضاي ما که جهت توجيه موضع ضد AA خود بحث و جدل مي‌کنند، و باعث مي‌شوند تا بسياري از اعضاي ثابت قدم ما که به شدت به ايشان نياز داريم از ما دور شوند، لازم است تا اثرات رفتار خود را مجدداً بازنگري کنند. NA يك انجمن روحاني است. اگر بخواهيم بر طبق اصولمان زندگي کنيم، تمرين عشق، تحمل، صبر، و همکاري ضروري است.

بيانيد از طريق دوازده قدم انرژي‌مان را وقف رشد روحاني و شخصي خود کنيم. بيانيد پيام خودمان را شفاف برسانيم. کارهاي بسياري براي انجام باقي مانده است، و ما به يکديگر نياز داريم، تا بتوانيم تاثيرگذار باشيم. بيانيد با روحيه اتحاد در NA به پيش رويم.

(چاپ مجدد از نسخه ۲، شماره ۶ خبرنامه)